

Ankenævnets Journal nr.: 2016-0173 - Mistet gavekort

Klager købte den 2. december 2014, et gavekort til overnatning og middag for 2 hos indklagede. Den samlede pris for opholdet var kr. 1.000,39.

Gavekortet blev herefter overdraget til indklagedes forældre, som gave.

Klagers forældre, bestilte herefter en overnatning på Hotel Falster, som er tilknyttet indklagedes gavekortsordning. Overnatningen skulle ske den 21. august 2015.

Da klagers forældre var på vej mod hotellet, var de imidlertid udsat for indbrud i deres bil. Ved dette indbrud blev klagers mors taske, indeholdende gavekortet, stjålet.

Klagers forældre kontaktede herefter Hotel Falster, og blev oplyst, at hvis de kunne fremvise en kvittering/ordrebekræftelse for købet, kunne gennemføre overnatningen uden yderligere beregning.

I september 2015, kontaktede Hotel Falster klagers forældre og oplyste, at indklagede ikke havde accepteret, den af hotellet fremsendte ordrebekræftelse. Hotellet oplyste, at klagers forældre derfor var nødsaget til, at betale hotellet for opholdet. Klagers forældre indbetalte derfor kr. 819,20, for ophold og middag.

Klagers forældre rettede herefter henvendelse til indklagede for en drøftelse af situationen. Her blev klagers forældre oplyst, at der var tale om et ihændehaberbevis, og at det ikke var muligt at lokalisere gavekortet ud fra gavekortsnummeret, hvorfor indklagede kunne risikere, at gavekortet blev brugt to gange, såfremt indklagede udbetalte beløbet til klagers forældre.

Klagers forældre var indforstået med dette, men ønskede pengene retur, såfremt gavekortet ikke blev benyttet inden dets udløb. Dette modtog klagers forældre aldrig svar på.

Efter gavekortets udløb i december 2015, kontaktede klagers forældre ingen indklagede for en drøftelse. Klagers forældre mente sig berettiget til, at få pengene for gavekortet retur, såfremt det ikke var indløst. Dette blev afvist af indklagede, uden at klagers forældre fik svar på, om gavekortet var indløst.

Klager kontaktede herefter indklagede, for en mindelig løsning af sagen, eller for at få oplysning omkring, om gavekortet var brugt. Dette blev afvist af indklagede.

Klager fremsendte herefter klageformular til Ankenævnet, med den påstand, at såfremt gavekortet ikke var indløst, burde klagers forældre få pengene retur, idet indklagede ikke havde lidt et tab.

Klager ønskede pengene helt eller delvist tilbage.

Indklagede gjorde gældende, at et gavekort, af den omhandlede karakter, var et ihændehaberbevis, hvorfor det alene kunne bruges af den person, der havde det i sin besiddelse.

Det fremgik tydeligt af gavebeviset, at det ikke kunne refunderes, forlænges eller erstattes.

Indklagede havde ikke mulighed for at spærre disse gavebeviser, da de ikke blev valideret online. De tilknyttede hoteller indsendte gavebeviset til indklagede, som herefter udbetalte pengene til hotellet.

Indklagede fastholdt derfor, at der var tale om et ihændeleverbevis, hvorfor klager måtte bære risikoen for dets bortkomst.

Indklagedes fremsatte krav om afvisning af klagers krav.

Nævnets bemærkninger:

Ankenævnet kunne ikke give klager medhold.

Ankenævnet lagde vægt på, at et gavekort, af den omhandlede karakter, var et ihændeleverbevis, hvorfor beviset alene kunne anvendes af den/de personer, som var i besiddelse af beviset. Hvis et gavekort af denne karakter bortkom, var dette alene købers risiko.

Ankenævnet fandt på denne baggrund ikke, at indklagede var forpligtet til at tilbagebetale klager pengene for gavekortet.